

Ziua de 26 iunie a fost proclamată Ziua Drapelului Național prin Legea nr. 96 din 20 mai 1998.

"În contextul revoluționar al anului 1848, cu arborarea noilor drapele tricolore ca simboluri a unor state naționale, și revoluționarii români, aflați la Paris la izbucnirea revoluției, vor arboră drapelul albastru, galben, roșu, cu albastru la hampă. Așa va fi și consacrat, ca drapel național, prin Decretul nr. 252 al guvernului provizoriu de la București, deși, inițial, apăruseră drapele tricolore cu benzile dispuse pe orizontală, așa cum fuseseră ele arborate de revoluționarii români din Ardeal la Adunarea Națională de la Blaj din 26 aprilie. Nu știm motivul pentru care ardelenii au ales dispunerea culorilor pe orizontală; este posibil să fi fost un mimetism după tricolorul verde, alb, roșu al revoluționarilor maghiari. Ar mai fi de notat că, inițial, tricolorul românilor ardeleni a fost albastru, alb, roșu, cu benzile pe orizontală, pe alb fiind scris cu auriu "VIRTUS ROMANA REDIVIVA" (Virtutea romană reînviată). În decursul revoluției, însă, treptat, toate drapelele românilor vor înlocui albul cu galben.

Ca drapel național, tricolorul se impune în 1859, odată cu dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza, dar în varianta dispunerii orizontale a benzilor de culoare. Primul steag din 1859, aflat în uz până în 1862, a avut fâșia albastră plasată sus, apoi, în a doua perioadă a domniei lui Cuza, fâșia roșie a fost dispusă la partea superioară. Odată cu venirea domnitorului Carol I, din 1867, atât steagul țării, cât și drapelele și stindardele unităților militare vor avea benzile dispuse pe verticală, cu albastru lângă hampă. România se alinia astfel regulilor vexilologice europene pentru steaguri tricolore care au, toate, banda de culoarea cea mai închisă, culoarea "rece", lângă hampă. Trebuie făcută precizarea că între steagul național și drapelele unităților militare au existat întotdeauna și peste tot în lume diferențe. La noi, drapelele militare au avut redată stema țării pe centru și în colțuri sigla suveranului, pe când steagurile naționale, începând din 1872 când aceste aspecte sunt legiferate, nu. În 1948, regimul comunist, pentru a încerca să îndepărteze cât mai mult din tot ce a însemnat tradiția națională, a înlocuit nu numai stema țării, rezultată din îmbinarea elementelor heraldice tradiționale, cu una nouă, de sorginte sovietică, dar a și plantat această nouă stemă pe tricolorul național. În decembrie 1989, oamenii au rupt simbolul comunismului de pe steag și s-a revenit la ceea ce fusese steagul României din 1872 până în 1947."

Miercuri, 26 iunie, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a oficiat slujba de sfințire a noului drapel, în Catedrala Veche din Arad, dimpreună cu Pr.Lect.Dr. Tiberiu Ardelean, inspector eparhial și preotul militar Adrian David.

La sfârșitul ceremoniei religioase drapelul a fost înmănat unui ofițer (comandantul gărzii drapelului) care l-a dus la locul de arborare pe catarg.

Manifestările militare și religioase au continuat în Piața Drapelului (un loc ideal pentru desfășurarea de evenimente de acest fel) unde drapelul a fost înălțat pe catarg în acordurile Imnului Național.

La manifestări a participat domnul președinte al C.J.Arad Iustin Cionca, domnul subprefect Doru Sinaci, domnul Viceprimar al Municipiului Arad, Ilie Cheșa, șefii instituțiilor din Sistemul Național de Apărare, ordine publică și Securitate Națională.

Evenimentele au fost conduse de comandantul Batalionului 191 Infanterie "col. Radu Golescu" locotenent colonel Gheorghe Cristian Țecu, alături de cadrelele militare în rezerva și în retragere din ANCMRR A.I.Cuza, Filiala județeană "Ziridava" Arad și ANCERM Regina Maria, Filiala "Detășamentul Păuliș" Arad. Evenimentul s-a încheiat cu defilarea Gărzii de Onoare.

Prof. Carina Anca Baba

foto lt. Octavian Corbei ; Ioan Barna

